

Dördüncü Cemre8207

– GöktürkGülay · 17 Mart 2014

Cemreler diz çökmüş
bir ateş bir sen düşmüş
kimi kimden istersin

cemresi ne s_usuyor
toprağa oturuyor
bizde yok olmak için
sesleniyor asaletiyle visali ne

o aşk
senden benden biz doğmuş
bütün cemreler birleşiyor

havayı soluyorum
güneş toplarmış benim için

toprak ana sesleniyor
neşelen
yağmur danelerim
nadasa bırakılmışlık yeşillenir

benim için akış malısın
kır çiçeklerim papatyalarım
yedi renk açmalı gönlünde

pembe bulut içinde
taşlanmış taştan da katı kalplere
doğayı içirmeli
suyumdan yıldızları indirmelisin
ve arzunun akrep kısılcacında
nokta nokta küllenmiş infilak saatim
son liman
son iskele
son durak
son kavşak

son toprak
titremeleri mi
fark etmelisin gerçekiđin kipinde gerçeđin kadar
gerçeđim kadar gerçeđim

selam yolluyorum
havasına
suyuna
toprađına
dördüncü cemre
neredesin sen .

Gülay GÖKTÜRK